

Küçük Muntjac

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Muntjac

Aysel Banu YAVUZAL

Güneşli bir orman açıklığında küçük bir muntjac yumuşak yeşil yapraklar kemiriyordu. Tüyleri sıcak kıvı kahverengi, karnı ise krem rengiydi. Minicik boynuz tomurcukları ve merakla parlayan büyük koyu gözleri vardı. Keşfetmeyi çok severdi ama hep evine yakın kalırdı. Bugün, eğrelti otlarının hemen ötesinde yeni bir şey bekliyordu.

Çalılardan gelen bir hışırtı küçük muntjacı olduğu yerde dondurdu. Zümrüt ve altın rengi tüyleri parıldayan büyülü bir sülün çıktı ortaya. Başının tüyleri yanardöner turkuazdı ve uzun kuyruğu parlak bir kurdele gibi yeri süpürüyordu. Kanatlarından yumuşak ısıltılar süzülüyordu. 'Merhaba,' dedi sıcak bir sesle. 'Bir serüveni paylaşacak bir arkadaş arıyorum.' Muntjacın gözleri kocaman açıldı.

Sülünün adı Pearl'di ve onun hali pek yumuşak, pek oyuncuydu. Küçük muntjac kendini Pip olarak tanıttı. 'Ben biraz çekingenim,' diye itiraf etti Pip, 'ama arkadaşın olmak isterim.' Pearl'ün kehribar gözleri parladı. 'Arkadaşlar birbirlerine cesur olmayı öğretir,' dedi. Ve işte o anda, ne bulacaklarını görmek için birlikte yola koyuldular.

Uzun eğrelti otlarının ve yosunlu kütüklerin yanından geçtiler. Pearl'ün tüyleri usulca parlıyor, yolu aydınlatıyordu. Pip'in küçük toynakları yumuşak toprakta tıırdıyordu. 'Nereye gittiğimizi biliyor musun?' diye sordu Pip. Pearl başını salladı. 'Henüz değil, ama asıl eğlence bu!' Rüzgârda fısıldaşıyor gibi görünen minik mavi çiçeklerden oluşan bir izi takip ettiler.

Az sonra sık bir bambu duvarına geldiler. O kadar uzun ve yeşildi ki yolu kapatıyordu. Pip'in kulakları seğirdi. 'Buradan hiç geçmedim,' diye fısıldadı. Pearl yaklaştı ve sapların arasında dar bir boşluk gördü. 'Bak,' dedi. 'Gizli bir patika!' Pip'in karnında bir kıpırtı oldu. Karanlık ve bilinmez görünüyordu.

Pip derin bir nefes aldı. 'Biraz tedirginim,' dedi. Pearl başını salladı. 'Ben de,' diye itiraf etti. 'Ama birlikte cesur olabiliriz.' Kanatlarını açtı ve yumuşak altın bir ışık boşluğu aydınlattı. 'Yanımdan ayrılma.' Pip başını salladı ve ileri bir adım attı. Geçerlerken bambu sapları dostça fısıltılar gibi hışırdadı.

İçeride gizli bir bambu bahçesi buldular. Yeşil patikalar uzun sapların arasında kıvrılıyor, hava taze ve tatlı kokuyordu. Güneş ışınları yaprakların üzerinde dans ediyordu. Pip'in gözleri büyüdü. 'Ne kadar güzel!' diye soludu. Pearl gülümsedi. 'Ve onu birlikte bulduk.' Yan yana durup çevrelerindeki bu harika yeni dünyayı seyrettiler.

Ama bahe biraz da korkutucuydu. Bambuların arasında glgeler kayıyor, tuhaf sesler gıcırdıyordu. Pip'in bacakları titredi. 'O da neydi?' diye fısıldadı. Pearl kanadıyla usulca omzuna dokundu. 'Sadece rzgâr,' dedi yumuşak bir sesle. Tyleri daha da parladı ve glgelere sıcak ısıltılar gönderdi. Pip kendini biraz daha gvende hissetti.

Kıvrıla kıvrıla giden yeşil patikalarda yürüdüler. Pip önden gidiyor, minik boynuz tomurcuklarını yüksek tutuyordu. 'Bak, tatlı filizler!' diye haykırdı. Yemek için körpe bambu filizleri buldular; çıtır çıtır ve tatlıydılar. Pearl birkaç tohum gagaladı. Mutlu bir atıştırmalığı paylaştılar ve Pip'in korkusu eriyip gitti. 'Bu çok eğlenceli!' dedi, koyu gözleri parlıyordu.

Daha derinlere indikçe yoğun bir sis çöktü. Bambuların etrafında kıvrılıyor, her şeyi tuhaf ve bulanık gösteriyordu. Pip, Pearl'ün parlak tüylerini göremez oldu. 'Pearl? Neredesin?' diye seslendi. Sesi titriyordu. Sis soğuk ve dostça değildi. Pearl'ün sesi sakin ve kararlı bir şekilde geri geldi. 'Tam buradayım. Işığımı takip et.'

Pearl'ün büyüsü sisin içinde minik yıldızlar gibi parıldadı. Pip yumuşak altın ışığı adım adım takip etti. Az sonra onun parıldayan zümrüt ve altın tüylerini yeniden görebildi. 'Beni buldun!' diye sevindi Pearl. Pip gülümsedi, kendini cesur hissetti. 'Büyün yardımcı oldu,' dedi. 'Cesaretin de bana yardımcı oldu,' diye yanıtladı Pearl. Birbirlerine usulca sokuldular.

Sis dağılmaya başladı ve bambu bahçesi öğleden sonra güneşiyle parladı. 'Başardık!' dedi Pip. 'Korktuk ama devam ettik.' Pearl başını salladı. 'Arkadaşlar böyle yapar. Yan yana kalırlar.' Yürümeye devam ettiler, kalpleri hafifti. Bahçe artık korkutucu gelmiyordu. Birlikte açtıkları gizli bir hazine gibiydi.

Minik bir derenin yanında sıcak bir yer bulup dinlendiler. Pip'in kızıl kahverengi tüyleri güneşte ısındı. Pearl'ün kuyruğu gökkuşağı gibi parıldadı. 'Tanıştığımıza sevindim,' dedi Pip. 'Ben de,' dedi Pearl. 'Sen belirsizliği bir serüven gibi hissettiriyorsun.' Bambu yapraklarının salınışını izlediler ve suyun neşeye şırıldayışını dinlediler.

Güneş batmaya başlayınca eve dönme zamanının geldiğini anladılar. Ertesi gün yeniden buluşmaya söz verdiler. 'Daha çok gizli patika keşfedeceğiz,' dedi Pearl. 'Ve birlikte cesur olacağız,' dedi Pip. Bambudaki boşluktan geri döndüler, arkadaşlıkları her zamankinden daha güçlüydü. Bahçe hep onların özel yeri olacaktı.

Güneşli açıklığa döndüğünde Pip'in ailesi gününün nasıl geçtiğini sordu. 'Yeni bir arkadaş edindim,' dedi. 'Ve gizli bir bambu bahçesi bulduk.' Gözleri parlıyordu. 'Başta biraz korktum ama Pearl'ün büyüğü ve arkadaşlığımız beni cesur yaptı.' Ailesi gülümsedi. 'Büyüyorsun,' dediler. Pip gururlu ve mutlu hissetti.

O günden sonra küçük muntjac ve büyüü sülün sık sık birlikte keşfe çıktılar. Yan yana olduklarında arkadaşların her şeyin üstesinden gelebileceğini öğrendiler. Belirsizlik gelebilirdi ama cesaret ve iyilik onu mutlu bir serüvene dönüştürüyordu. Ve ormanın bir yerinde, gizli bir bambu bahçesi bir sonraki ziyaretlerini bekliyordu.